עלעול אקראי בסידור. המבט נתפס במלים, מים, ים. "קול ה' על המים, אל הכבוד הִרעים, ה' על מים רַבִּים". "יִרעם הים ומלואו תבל ויושבי בה, יעלֹז שַׁדַי וכל אשר בו".

כל אשר בו. הלובן והירק ופס האפור המשוך על המים, וכפות התמרים, והאד על הטיילת - כל אשר בו.

דבר אחר, צבעים על הפַּלֶטה, קרוצים מאותו חומר בגוונים שונים, מושחים עולם: ים, שמים, עצים, חול - כל אשר בו.

ד"א, מצבי צבירה של אותו חומר, רך נילוש, צף, מתאדה, נגשם דק ורווי מלח לנחיריים.

ד"א, תערוכת הגבישים בחנות התכשיטים של "שטרן", קלישותם, הרים כדונג נָמַסו מלפני ה', דחיסותם, קול ה' בכֹּח קול ה' בהדר, נצנוצם, קול ה' חוצב להבות אש.

ד"א, הקולות. האופנועים המזנקים מרמזור הטיילת, המקצב המתנקש מהרמקול, דשדוש הצעדים על פסיפסי המדרכה, שאון הים - כל אשר בו.

דבר אחר, המלים. השפה, הלשון. אותיות העולם.

במחשבה על צ'ק
פותחת מחדש
את החומריות:
קבוצת נפחים
עושי הצלם,
ממוגים ברזל
כדונג,
מציתים
זכוכית וחול,
יוצקים לכדים
את סוד אונם -
עברים
מתיכים ויוצקים.
נפחי העולם
נופחי חיים.

בורא
עושה
לש
ברצונו
ממוגג
ומורג
וקושר
ומתיך:
ומהדק
וצורר
כמי שרוקע
הארץ על
המים

קבוצת נפחים - רבי-מג. מדברים עברית, שפת הקודש שהופכת בפיהם לעשית הקודש, מלאכת המשכן, עבודת האש, עבודת שפה, עבודת יד.

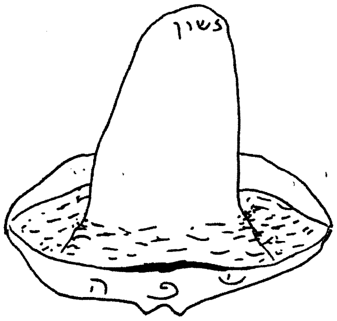

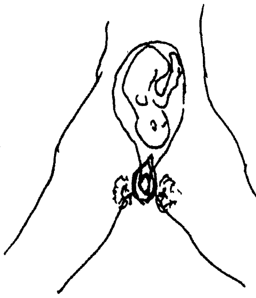יושבת מולם אשה
אומרת: שפה
אומרת: עולם
אומרת: מצבי צבירה
אומרת
צ'ק - צפרון
ציקור - ציקורת
לשון
חדרי רחם
פי השפה